

**14) *Napoléon I: Oeuvres diverses*, 1836, — въ тѣхъ се намиратъ много забѣлѣжки, относящи се до Александра Великій и неговите войни, походи и разни военни дѣйствия.

**15) *Von Lossau* (Preus. Gen.-Lieut.): *Ideale der Kriegsführung etc.* I-r. B. 1-te Abth. (Alexander der Grosse), 8⁰ Berlin 1836, — прѣвъходенъ критически разборъ на войнитѣ и походитѣ на Александра Великій (и на другитѣ 6 велики полководци въ историята поименовани отъ Наполеона I) и твърдѣ полезно помагало за изучванието имъ.

*16) *Bibliothèque historique et militaire*, publiée par *Liskenne et Sauvan*, 7 v. 8⁰ et un supplément, Paris 1838—62, съдѣржа между друго прѣглѣданъ и поправенъ французски прѣводъ (Chaussard 1802 г.) на Ариана за походитѣ на Александра Великій и една статия за гръцката тактика; — твърдѣ полезно помагало.

**17) *Droysen: Leben Alexander des Grossen*, 1855, — най-новото и най-доброто жизнеописание на Александра Великій.

II.) Аннibalъ.

Древни источници.

**18) Полибий отъ Мегалополь въ Аркадия (202—121 г. пр. Р. Х.), ученикъ на Филопемена и приятель на Сципионитѣ, въ времената на покорението на Гърция отъ римлянитѣ вземалъ дѣятелно участие въ прѣговорите съ тѣхъ и посль цостжилъ на тѣхна служба, приджувавалъ Сципиона Емилиана въ Африка и послѣ билъ съ него при обсадата на Нуманция. Знаменитъ исторически и военъ писателъ, който съставилъ между друго една *всеобща история* въ 40 книги (*Polybii Megalopolitani historiarum libri XL.*) и едно съчинение за римскитѣ войски и лагери (*De militia romanorum et de castrorum metatione*). Отъ историята му до насъ сѫ дошли само 5 пълни книги (до 216 г.), а отъ останалитѣ (216—166 г.) и отъ послѣдното съчинение — само откъслеци. Първите 2 книги отъ историята сѫдѣржатъ, въ видъ на въведение, кратъкъ прѣглѣдъ на събитията до 220 г. Описвайки прѣимущество събитията на войнитѣ на Римъ съ Карthagенъ, Македония и Гърция, Полибий се докосва тѣй сѫщо до военните събития въ Гърция, Мала Азия и Египетъ. По точностъта и вѣрностъта на изложението и по изобилието на политическитѣ и военни свѣдѣния Полибий не е билъ надминатъ нито отъ единого отъ древнитѣ историци. Въ военно отношение историята му е скажоцѣнъ источникъ за историята на воен-